

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **MUDr. V. L.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. J. F., advokátkou so sídlom v B., proti žalovaným **1/ T., s.r.o. v likvidácii**, so sídlom v T., IČO: X., **2/ M. S.**, bývajúcej v T., **3/ D. S.**, bývajúcemu v T., **o zaplatenie 2 700 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16 C 253/2009, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. augusta 2012 sp. zn. 11 Co 107/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava rozsudkom zo 4. mája 2010 č.k. 16 C 253/2009-91 zaviazal žalovaných 1/ až 3/ v lehote 3 dní spoločne zaplatiť žalobkyni 2 700 € s 0,026 % úrokom z omeškania denne od 2. októbra 2006 do zaplatenia s tým, že žalovaná 2/ zodpovedá za zaplatenie dlhu do výšky 1 659,70 € s 0,026 % úrokom z omeškania denne zo sumy 2 700 € od 2. októbra 2006 do zaplatenia a zaplatením sumy 1 659,70 € s príslušenstvom zaniká jej povinnosť, a žalovaný 3/ zodpovedá za zaplatenie dlhu do výšky 1 659,70 € s 0,026 % úrokom z omeškania denne zo sumy 2 700 € od 2. októbra 2006 do zaplatenia a zaplatením sumy 1 659,70 € s príslušenstvom zaniká jeho povinnosť. Žalovaným 1/ až 3/ ďalej uložil povinnosť v tej istej lehote spoločne zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 162 € a zástupkyňi žalobkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 1 293,65 € .

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalovaných 1/ až 3/ rozsudkom zo 6. júna 2012 sp. zn. 11 Co 107/2010 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému 1/ uložil povinnosť v lehote 3 dní zaplatiť žalobkyni 2 700 € s 0,026 % úrokom z omeškania denne od 7. októbra 2006 do zaplataenia a vo zvyšku žalobu zamietol, odvolanie žalovaného 3/ odmietol s tým, že o náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 2. júla 2012.

Po nadobudnutí právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku Krajský súd v Trnave rozhodol o náhrade trov konania uznesením z 31. augusta 2012 sp. zn. 11 Co 107/2010 tak, že zaviazal žalovaných 1/ až 3/ v lehote 3 dní zaplatiť žalobkyni trovy konania v celkovej výške 1 334,33 €. V odôvodnení uviedol, že o náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 142 ods. 3 O.s.p. vzhľadom k tomu, že žalobkyňa bola neúspešnou len v nepatrnej časti (zamietnutie žaloby v časti úrokov z omeškania za 4 dni). Pokiaľ ide trovy konania medzi žalobkyňou a žalovanými 2/ a 3/ vychádzal z toho, že žaloba bola voči ním podaná v prevažnej časti dôvodne a žaloba bola voči ním zamietnutá pre správanie sa samotných žalovaných, ktorí až v priebehu odvolacieho konania splatili celý svoj vklad spoločníka a nesúhlasili so späťvzatím žaloby. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania zohľadnil hospodárnosť postupu v konaní a s tým súvisiacu účelnosť uplatnených trov konania, keď bol toho názoru, že rozdelenie pohľadávky na čiastkové pohľadávky uplatňované vo viacerých samostatných konaniach má za následok neúčelnosť trov v časti trov právneho zastúpenia predstavovaných paušálnymi náhradami [§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2005 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“)], cestovnými náhradami a náhradami advokáta za stratu času (16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Z uvedených dôvodov priznal žalobkyni náhradu trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku za žalobu 162 €, z náhrady trov právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní 771,98 € a v odvolacom konaní 400,35 €, a to podľa špecifikácie jednotlivých úkonov poskytnutej právnej pomoci v zmysle odôvodnenia uznesenia.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním a žiadala, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil a žalobkyni priznal náhradu trov konania v celom rozsahu vo výške 2 309,70 €, ktorá vyplýva z obsahu jej podaní z 24. augusta 2011, 21. mája 2002 ako i obsahu dovolania. Namietala, že postupom odvolacieho súdu došlo k vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorej existencia má spočívať v porušení zásady právnej istoty, najmä možnosti predvídať ako bude orgán súdnej moci rozhodovať.

Taktiež namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 242 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), keď bola toho názoru, že jej patrí náhrada trov konania podľa jej vyčíslenia v celom rozsahu, nakoľko dôvody, pre ktoré odvolací súd nepriznal náhradu trov pre ich neúčelnosť, nie sú dané. Žaloba proti žalovaným 1/ až 3/ bola po celý čas podaná dôvodne a len pre správanie sa žalovaných 2/ a 3/ bol odvolací súd nútený rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu proti nim zamietnuť. Nesúhlasila s názorom odvolacieho súdu, pokiaľ krátil náhradu trov konania o paušálne náhrady, cestovné náhrady a náhrady za stratu času z dôvodu, že viedla viaceré konania medzi tými istými účastníkmi; toto odôvodnenie považovala za „absurdné“ a rozhodnutie odvolacieho súdu za „tzv. šokujúce rozhodnutie“. Ďalej poukázala aj na nesprávnu výšku dane z pridanej hodnoty, z ktorej odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal, keď úkony právnej služby boli vykonané v čase platnosti 20 % dane a nie 19 % ako zohľadnil odvolací súd. Bola aj toho názoru, že konanie je postihnuté inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Žalovaní sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadрили.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia (o. i.) vtedy, ak ide o uznesenie o trovách konania. Dovolateľka napadla dovolaním uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodol o trovách konania. Takéto uznesenie je v § 239 ods. 3 O.s.p. zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť

a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľka vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Žalobkyňa namieta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie procesne nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania (napríklad právo zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, k vykonanému dokazovaniu, podávať návrhy a opravné prostriedky).

Dovolací súd nezistil, že by v danom prípade bol porušený princíp právnej istoty v nadväznosti na predvídateľnosť súdnych rozhodnutí. V zmysle § 224 ods. 2 O.s.p. je odvolací súd povinný v prípade, že zmení rozhodnutie súdu prvého stupňa, rozhodnúť aj o trovách konania na súde prvého stupňa a tiež v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p. o trovách odvolacieho konania. Odvolací súd v zmysle vyššie uvedeného postupoval, keď po meritórnej zmene rozhodnutia súdu prvého stupňa rozhodol o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania a vzhľadom na výsledok sporu, odlišný od prvostupňového rozhodnutia, pre rozhodnutie o trovách konania aplikoval § 142 ods. 3 O.s.p. Je vylúčené, aby postupom odvolacieho súdu rešpektujúcim ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku došlo k odňatiu možnosti žalobkyne pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a tým porušeniu niektorého, resp. niektorých ústavnoprávných princípov.

Z obsahu dovolania vyplýva, že žalobkyňa vyššie uvedené porušenie práva dáva do súvislosti s právnou kvalifikáciou odvolacieho súdu pri rozhodovaní o trovách konania a jej nespokojnosťou s určením výšky priznaných trov. Právne závery, na ktorých založil odvolací súd svoje rozhodnutie, však neboli spôsobilé založiť vady konania v zmysle § 237 O.s.p. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže

zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p., pretože právnym posudzovaním súd nemôže založiť žiadnu procesnú vadu, ktorá je uvedená v tomto ustanovení. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

Iná procesná vada konania (vada, ktorá nie je uvedená v ustanovení § 237 O.s.p.), ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p., nezakladá zmätočnosť rozhodnutia majúcu za následok prípustnosť dovolania, a je preto významná len v prípade, že dovolanie je v danej právnej veci prípustné; o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde.

Žalobkyňa nebola v dovolacom konaní úspešná. Právo na náhradu trov konania vzniklo žalovaným (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.); dovolací súd im nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. júla 2013

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková